

(המשך מעמוד 21)

סדרים בכנסת, אלא היה אף שותף מלא למעשים שלא ייעשו מבחינת המוסר היציבורי.

כפי שנחשף בשעתו בכתבת העולם הזה, היו מי שדאגו לגלות כי ישעיהו ניצל את אחד מעובדי הכנסת, ראובן כהן – אשר בינתיים הושעה מעבודתו, בגלל פרישה אחרת – כדי לערוך שיפוצים בוויי לה הפרטית שלו בחלון. אם יסתבר כי האשמות אלה של אולמרט נכונות, אין ספק שישעיהו לא יוכל עוד להמשיך בתפקידו, ויאלץ לפרוש מן הכנסת עוד לפני תום המושב הנוכחי שלה.

אך בשיבת ועדת הכנסת שנערכה ביום השלישי השבוע לא דיבר אולמרט כמעט כלל. בעוד שני אנשי הקואליציה, ח"כ יוסי שריד מהמערך וח"כ יהודה בן-מאיר מהמפד"ל תוקפים את ישעיהו בצורה חריפה ביותר, הסתפק אולמרט ברישום סטנדרט מכל הישיבה ובמיספר הערות לסדר. התעלומה הגדולה היתה האם בחר אולמרט לשחק באותה ישיבה רק משום ש עדיין לא הגיע תורו לדבר, והוא יטיל את הפצצה שלו ביום השלישי הבא. עת תיערך ישיבת המשך של ועדת הכנסת; או ששוב נתע הצ"כ הצעיר מהביקורת הציבורית שהוטחה נגד סיגנונו הבוטה ובהרשתות ולא לגדוש את הסאה בביקורת חריפה על היו"ר.

מנגנון סוף-סוף - עוגרי

אחרי שנים לחטוף את תפקיד שגריר ישראל בונדון, מבקש מפכ"ל המישרה לקבל את תפקיד השגריר במכסיון

השמועות במטה הארצי של המישרה, על פרישתו הקרובה של המפכ"ל, שאול רוזוליון, מהדהדות במיסדרונות המטה זה יותר משנה. רוזוליון, אשר הצליח להסי

מפכ"ל רוזוליון לא רוצה לארגונינה

תכסך עם מרבית הקצינים הבכירים שתחת פיקודו ועם צמרת מישרת המישרה, בראשות השר שלמה הילל, הכחיש בכל פעם מחדש את השמועות על התפטרותו ה קרובה.

האמת היתה, כמו תמיד, במקום כלשהו באמצע. בשיחות שקיים רוזוליון עם הילל, בהביר לו השר כי הוא עומד בתוקף על התפטרותו, רוזוליון עקף את הילל, רץ אל ראש הממשלה יצחק רבין, שעמו הוא מקיים יחסים ידידותיים מזה שנים אחדות, והרי לל קיבל רמו עבה להקפיא את הירישה להתפטרות.

אולם הלחץ הכבד בא דווקא מצד פקדיו של רוזוליון. הספ"כ, סגל הפיקוד הכללי של המישרה – מעין מטכ"ל מישרתית – שלה מישלחות שבועיות אל שר המישרה, בדרישה לפטר את המפכ"ל.

גי'ב לדא מדיים. (אשר הבין רוזוליון כמאשר במעמד 28)

לפני חצי שנה הכחיש את הכל. עכשיו הוא

מודה שהשיחות היו שלו - ומציא גירסה חדשה

יכול להיות ספק בכך שהדובר הוא אודי דיין. בין השאר הוזכר בשיחה שאודי בנה בית מפואר ושהוא שקוע בחובות, דבר שהתאים לעובדות; הוזכרה בה נהלל פעמים אחדות; מדובר על „אבא“ חשוב שאסור לפגוע בו.

היתה לאודי סיבה טובה מאד להתכחש לכל העניין. הקטעים שהושמעו בבית המישפט הכילו רמזים חמורים ביותר.

מתוך ההקלטה ניתן להבין כי כרשי ואודי השתתפו כבר בעבר בעסקים מסוכנים שהכניסו כסף רב, ושטיבם לא פורט. בשיחה הציג כרשי לאודי, בצורה שלא יכלה להשתמע לשת פנים, להיכנס עימו לעסקים של הברחת-סמים. אודי לא דחה הצעה זו מייד מכליל-אלא להיפך, גילה בה עניין, הביע נכונות לבוא לשם כך לאירופה. דובר על רווחים בסכומי-עתק, והיה ברור כי הרקע הוא פלילי, „מסוכן“. אודי ביקש להבטיח כי הדבר לא יפגע „חס וחלילה“ באביו, וכרשי הרגיע אותו. כאשר פורסמו הדברים, תבע העולם הזה כי מישרת ישראל תשיג את ההקלטות ותפתח בחקירה, כדי לבדוק אם בוצעו עבירות על החוק הישראלי. המישרה לא עשתה דבר. תחת זאת נקט אודי דיין עצמו תכסיס, שהפך מקובל בישראל. כאשר פורסמו הדברים, הודיע כי הטיל על פרקי ליטו, מיכאל כספי המפורסם, להגיש נגד העולם הזה תביעה

מכונת

האמת

ומכונת

התירוצים

האפתעה היתה כפולה.

לפתע התפוצצה פרשת אודי דיין מחדש. בדיוק שישה חודשים אחריו שגילה (העולם הזה 2008) לראשונה, כי אודי דיין מעורב במישפט-הסמים הגדול שהתנהל או בסראנקפורט, נתי פרסט כי התנהלה נגד אודי חקירה בעניין זה במישרת-ישראל. אך יותר מן ההתפוצצות עצמה, מעניין מיקומה. הכותרת השמנה („אודי דיין נחקר במישרה על שיחת-הטלפון עם כרשי“) התפרסמה על פני ארבעה סורים, בעמוד האחרון של מעריב.

לפני חצי שנה, עשה מעריב (וכמוהו, שאר יומני ישראל) הכל, כדי לטשטש את זהותו של אודי דיין כמעורב בפרשה. השאלות הנוקבות, שהועלו בהעולם הזה, לא הועתקו במעריב. תירוץ הדחוקים של אודי פורסמו במלואם, ללא כל ביקורת או תגובה. כאשר פירסם מעריב את תוכן ההקלטות שהושמעו בבית-המישפט הגרמני, לא קבע מעריב כי „אודי“, אישי-שיתו של שימצון רימון, הוא-הוא אודי דיין. מעריב פשוט הניח כי קוראיו קראו זאת בהעולם הזה, והסתפק בכך.

מה השתנה לפתע? הפירסום היווה איתות ראשון למשה דיין, אביו של אודי, שהחסינות בת 28 השנים של מישפחת דיין במעריב הגיעה לקיצה. לא היה קשה לנחש את הסיבה: משה דיין עומד לה עניק את שמו, כספו וקשרו לצהרון המתוכנן, היום הזה, הרי עומד להתחרות במעריב, וכאשר פוגעים במעריב, מעריב אינו יודע חוכמות.

„תעתיקים

„קוזבים!“

פרשת ההקלטות החלה בסוף פברואר, כאשר הביא כתב העולם הזה דאן, זאב יפה, מגרמניה תעתיקים של שיחות טל-פוניות שהוקלטו על-ידי המישרה הגרמנית. בין ההקלטות היו כמה שיחות שניהל שימצון רימון, המכונה „כרשי“, עם אחד אודי איש נהלל. הגרמנים סיפרו בשיחות פרטיות שאודי זה הוא אודי דיין, בנירבורג של משה דיין, אך לא היו מוכנים לומר זאת בפה מלא בבית-המישפט, מחשש פן יתקבל הרישם כי זוהי התקפה פוליטית על אישיות ישראלית.

העולם הזה בדק את תעתיקי ההקלטות, ניתח את פרטיהן, הגיע למסקנה כי הדובר הוא, מעבר לכל ספק, אודי דיין.

לפני הפירסום, התקשר העולם הזה עם אודי. אודי לא הכחיש כי כרשי התקשר עימו מגרמניה, „כמו עם אלפי ישראליים אחרים“, אך כאשר נקראו באוזניו תעתיקי ההקלטות, הכחיש אודי מכליל-אלא שהוא הדובר.

טען אודי אז: הגרמנים פיברקו את ההקלטות, כדי להרשיע את כרשי או כדי להשיג סנסציה על-ידי סיבוכו של בן מישפחת דיין בפרשה. הוא גם החשיד את כתב העולם הזה בכך שהביא תעתיקים כוזבים, העלה את ההשערה שמחלישים אותו במישהו אחר, ועוד.

כאשר ביקש העולם הזה שיגיב על פירטי השיחה ויסביר את הקטעים המחשידים, הגיב אודי: „אתם הרי ממילא תפרסמו מה שאתם רוצים! או למה אתם שואלים אותי?“ בתחבולות אלה התחמק אודי ממתן תשובה עניינית. זמן קצר אחריו פירסם ההקלטות הראשונות בהעולם הזה, השמיעה התביעה הגרמנית באולם בית-המישפט כמה קיטעני הקלטה של שיחת כרשי-דודי. הגרמנים נהוהו מאד, הסתפקו בקטעים שהוסיפו במישרת הומרידאיות נגד כרשי. הקטעים שפורסמו קודם-לכן בהעולם הזה לא הושמעו.

אולם גם הקטעים שהושמעו, ופורסמו למחרת היום בהרבה ברדיו ובעיתונים של ישראל, היו מרשיעים ביותר. שמו של אודי דיין לא הוזכר בבית-המישפט. אודי הכחיש מכליל-אלא שהשיחות נערכו עימו, ו/או שהיו אותנטיות. אך העולם הזה (2009) ניתח את הקטעים שהושמעו, קבע כי לא

הדיינים: אודי, משה וגיאי ריצה לפראנקפורט

על הוצאת לשון-הרע. הדבר פורסם בהרחבה – אולם התביעה לא הוגשה. תחת זאת הודיע הפרקליט שנסתבר לו בגרמניה שאין הוכחות נגד אודי, והוא רואה בכך את סתיוהו הנמור של אודי דיין. כרשי מסר לו תצהיר, שבו נשבע כי מעולם לא שוחח עם אודי דיין, וכי ההקלטות אינן נוגעות לאודי. בזה נגמר העניין, ככל הנוגע לאודי. המישפט בפרנקפורט נסתיים, כרשי נידון לתשע וחצי שנות מאסר ונכלא בתנאים חמורים, כמי שחשוד בנסיגות לברוח או להתאבד. עתה התעורר העניין מחדש. אודי דיין נחקר במטה הארצי של המישרה.

המישרה לא היתה מאושרת מן הצורך לחקור את דיין הצעיר, אולם לא היה לה מנוס. בשעתו, תחת לחץ פירסומי העולם הזה, פנתה מישרת ישראל לתביעה הגרמנית, ביקשה את ההקלטות. הגרמנים הבטיחו לעיין בעניין אחר תום המישפט. מכיוון שהגרמנים הם דקדקנים ויסודיים, לא שכחו את ההבטיחה. לפני חודשים אחדים העבירו את החומר למישרת ישראל, וזו נאלצה לחקור בעניין. מה העלתה החקירה?

שיכנוע

עצמי

על כך יש, כרגיל, שתי גרסאות. גרסת המישרה היא סידרה של תירוצים ואמתלות, שנועדו להסביר מדוע אין צורך לעשות דבר. „גם אם נעשו מעשים פליליים, מדובר במעשים שאירעו בחוק-לארץ, ולא בארץ. מעורבותה של מישרת ישראל, בנושא היתה שולית מובן שאין זה נכון. בשיחות מדובר גם על מעשים שנעשו בארץ. אם היו אלה מעשים פליליים – ודבר זה יכול להתברר רק בחקירה – הרי חל עליהם החוק הישראלי. אך מישרת-ישראל אינה מחפשת צרות, ובוודאי שלא עם מישפחת דיין. היא עברה את התהליך הפורמאלי של חקירה ונראה, לפי גרסתה, שהיא תסתפק בכך.

גירסתו של אודי דיין עצמו היתה שונה. הוא פשוט הכריז כי החקירה הוכיחה את פחיתו, כי מכונת-האמת גילתה שהוא דובר אמת, וכי המישרה שוכנעה בכך. משום-מה לא נאמרו דברים אלה על-ידי המישרה עצמה, אלא על-ידי הנחקר בלבד. אך אודי לא הסביר מדוע שיקר לפני חצי-שנה, כאשר הכחיש שהשיחות המוקלטות נוגעות לו. אם שיקר או, נראה, לטעון כי לא הוא ניהל שיחות אלה – מדוע להאמין עתה לפירושים החדשים שלו לאותן השיחות?

הארץ מסר השבוע כי אמו של אודי, רות דיין, תיסע לגרמניה כדי להשתתף למען כרשי אצל השופטת האחראית לתנאי מעצרו (מפני שכרשי הוא עדיין בחזקת עציר בילבד, עד לגמר הערעור על פסק-דין).